

Forfatter: Chievitz, Poul

Titel: Udrag fra Fra Gaden

Citation: Chievitz, Poul: "Fra Gaden", i Chievitz, Poul: *Fra Gaden*, udg. af Esther Kielberg ; Uffe Andreasen , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1991, s. 66.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-chievitz01-shoot-idm139771790138432/facsimile.pdf> (tilgået 28. april 2024)

Anvendt udgave: Fra Gaden

hvad havde Du med Tangenterne at bestille? Saa vidt jeg mindes, og Du har jo adskillige Gange fortalt mig om denne musikalske Øvelse, saa var det hende, der accompagnerede.

Ja Du, men det faldt mig ind, at det maatte lyde smukt, naar jeg spillede en Mellemstemme, hvad det i Virkeligheden ogsaa gjorde.

Jeg tvivler ikke derpaa, sagde Vilhelm, Du har vist aldrig havt en lignende harmonisk Nydelse.

Aldrig, erklærede Felix med største Alvor.

Vilhelm lo.

Ja Du, vedblev Felix, nu skal Du selv høre at det er smukt. Vi skal see at faae Terzetten af Lucrezia iaften.

Ja, afbrød Vilhelm ham, det er et stort Spørgsmaal om der bliver musiceret iaften; der er nok stort Selskab.

Men musicerer man da ikke i store Selskaber?

Undertiden; men saa er der saamange, der alle ville lade sig høre, at der ingen Tilhørere blive tilbage.

Det er det samme, sagde Felix fornøiet; saa vil jeg see at faae Emilie til med mig at høre paa de Andre. Jeg troer, det vil være endnu morsommere. Ha Guder, om jeg kunde være ene med hende i Værelset ved Siden – to Værelser borte fra hvor Selskabet var.

Og han drapperede sig med sin Kappe paa de forskjelligste Maader, for at hans Ven ogsaa kunde glæde sig, medens han selv nød denne salige Tanke. Vilhelm morede sig lidt med ham, endelig sagde han:

Du har vist ganske løierlige Ideer om et Selskab. Hvorledes har Du egentlig tænkt Dig det?

Felix standsede i sine plastiske Øvelser.

Hvorledes jeg har tænkt mig det? Saaledes som et Selskab er; – at vi vare inviterede for at tilbringe Aftenen med Emilie og hendes Moder. Der kommer vel sagtens nogle Flere, Hr. Jespersen for Exempel; men saa har jeg jo rigtignok tænkt mig, at han kunde perorere for de Fremmede, imens vi gjorde Musik, og Fruen sørgede for Huset! – med mindre Du skulde ville foretrække, at snakke med de Andre i Sideværelserne?

Jeg troer paa min Ære, jeg vilde foretrække det.

O Tak, udbrød Felix og trykkede hans Haand; jeg skal gaae min Vej en anden Gang, naar Du beder mig derom.

Du faaer ikke Noget at takke for. Hør Felix, og mærk Dig vel